

JORDI MIR

Text: Xavi Cullell

Fotografies: col·lecció Jordi Mir

Conèixer Catalunya com el palmell de la mà

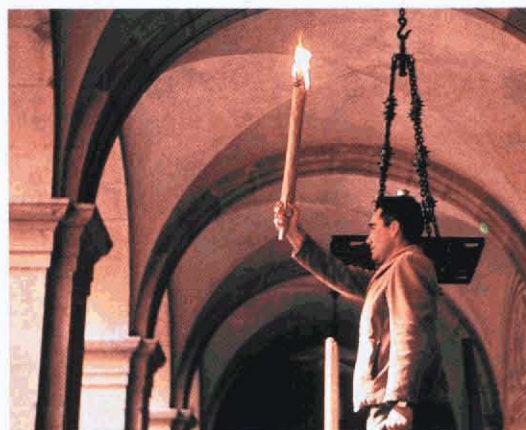
FA 4 ANYS TV3 EMETIA "L'INDRET DE LA MEMÒRIA". QUI RECORDI L'HOME QUE, SIGNANT COM A CIUTADÀ, HI DEIA LA SEVA QUAN SEMBLAVA QUE EL PROGRAMA TANCAVA BARRACA, JA TÉ UNA BONA REFERÈNCIA DE QUI ÉS JORDI MIR. AQUELL PERSONATGE QUE APAREIXIA DE SOBTE ENS PARLAVA DE PAISATGES, DE PERSONATGES, D'HISTÒRIES, DE COSTUMS... RELACIONANT-LOS SISTEMÀTICAMENT AMB UN FET, UNA PERSONALITAT O UN INDRET CONCRET QUE HAVIA ESTAT ESMENTAT EN AQUELL EPISODI. UNA EXCEL·LENT IL·LUSTRACIÓ AQUESTA, QUE ANIMA A QUALIFICAR JORDI MIR COM UN EXCURSIONISTA CONVULSIU, AQUELL QUE NO HA SABUT ESTAR-SE DE RECÓRRER PAÍS EN TOT MOMENT, NI D'EXPLICAR I REFLEXIONAR SOBRE TOT ALLÒ QUE HA VIST, EN EL SEU CAS DURANT MÉS DE 45 ANYS, JA QUE LA DÈRIA LI VE DE JOVE.

Mir neix a Tremp, capital del Pallars Jussà, l'any 1935. Fill únic d'una família que viu d'una petita botiga i que es trasllada l'any 1951 a Barcelona en una època en què milers de catalans van abandonar la ruralia per anar a buscar feina als nuclis industrialitzats.

Un cop a la ciutat, a més de procurar fer amics, comença a gestar afeccions que havia de conservar tota la vida. Amb una colla va a ballar sardanes i fa excursions, i encara que aquestes sortides responien inicialment a una necessitat d'evasió, Mir hi intueix de seguida una veta per explotar. "Sortiem per passar-nos-ho bé, però de seguida vaig intuir el que realment m'atreia: allò m'apropava a moltes particularitats del país que desconeixia". Als 19 anys es fa del CE Àliga i des de llavors que no ha parat, fins al punt que (encara que no s'atreveix a afirmar-ho de manera oberta) té fama d'haver trepitjat, al marge de centenars de cims des del Montsià a la Caixa de Vallde-roures i des del Turbó al Montoliu de Perillós, tots els pobles, llogarets, castells, masos i ermites del sòl català; territori que ell fa extensible més enllà de l'oficial i estricte ja que "el mapa actual és coix perquè li manca la Franja de Ponent i Catalunya del Nord".

Aquest profund desig de conèixer país ha anat sempre acompanyat d'una gran dedicació per la llengua, "una de les armes més poderoses que té qualsevol cultura, i especialment la nostra", i des de l'any 58, en uns moments que defineix com a "encara ben tenebrosos", es dedica a impartir cursos clandestins de català.

Aquestes dues passions compartides, llengua i excursionisme, són les que el fan anar amunt i avall, i en una sortida a la Molina coneix

Mir mostra la flama catalana abans d'encendre la llàntia durant la primera edició, l'any 68.

la Neus Bòria, la seva futura esposa que, de segur, tindrà prou feina a seguir-lo.

Malgrat que resideix a Barcelona, Mir no oblida on va viure la infància i part de la joventut –reconeix que ha conservat sempre "un pijama a punt sota el coixí de Tremp"– i en adonar-se que la capital del Pallars Jussà no li havia pogut donar l'opció excursionista, es preocupa per impulsar-hi, l'any 64, la creació de la Secció (ara Societat) d'Amics de la Muntanya. De temperament tranquil, que no vol dir quiet, les idees li bullen per dins, i molt aviat s'adona del gran potencial que representava l'entramat d'entitats excursionistes per a organitzar activitats, "precisament aquelles que no eren vistes amb bons ulls pel règim". Així va poder engagar-se la Flama de la Llengua Catalana l'any 68, de la qual Mir és un dels principals promotors, amb l'objectiu de "conscienciar, a través de l'àmbit excursionista, la necessitat de conservar i defensar un valor clau com és la llengua".

Aquella primera edició de la Flama va néixer en el si d'una celebració més àmplia: la commemoració del centenari de la naixença de Pompeu Fabra arreu del país, acció en la qual participa extensament. D'aleshores ençà, el Mir lingüista, gran admirador de Fabra, es capbussa cada cop més en l'estudi constant del "Mestre de la llengua". Aquesta passió, que frega la idolatria, el du a cercar i recopilar tot el que faci referència a l'enginyer i filòleg gracienc fins aconseguir aplegar un arxiu que inclou, a més de la bibliografia completa, 25 biografies del Mestre i les 32 edicions del diccionari Fabra, entre molts d'altres

"La meva intenció sempre ha estat, com a ciutadà, lingüista o excursionista, servir el meu país"